

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE K 62. SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ (11. 5. 2025)

Poutníci naděje: dar života

Drazí bratři a sestry,

při tomto 62. světovém dni modliteb za povolání bych vám rád adresoval radostnou a povzbudivou výzvu, abyste se stali poutníky naděje a velkoryse dávali svůj život.

Povolání je vzácný dar, který Bůh zasévá do srdcí, výzva vyjít ze sebe a vydat se na cestu lásky a služby. A každé povolání v církvi – ať už laické, nebo k ordinované službě či zasvěcenému životu – je znamením Boží naděje ve prospěch světa i každého z jeho dětí.

V dnešní době se mnoho mladých lidí cítí ztraceno tváří v tvář budoucnosti. Často zažívají nejistotu ohledně pracovních vyhlídek a mnohem více se potýkají s krizí identity, která je krizí smyslu a hodnot a jejíž zvládnutí ještě větší měrou ztěžuje digitální zmatek. Nespravedlnost vůči slabým a chudým, lhostejnost sobeckého bohatství a válečné násilí ohrožují představy o dobrém životě, které přechovávají ve svých duších. Pán, který zná srdce člověka, nás však v nejistotě neopouští – naopak, chce v každém z nás vzbudit vědomí, že jsme milováni, povoláni a posláni jako poutníci naděje.

Proto jsme my, dospělí členové církve, zvláště pastýři, vyzýváni, abychom přijímali, rozlišovali a doprovázeli na cestě povolání nové generace. A vy, mladí, jste povoláni být hlavními protagonisty, či spíše spolupracovníky Ducha Svatého, který ve vás probouzí touhu učinit ze života dar lásky.

Přijmout svou cestu za povoláním

Drazí mladí, „váš život není ‚prozatímní čas‘. Jste Božím ‚ted‘“ (apošt. exhortace *Christus vivit*, 178). Je třeba si uvědomit, že dar života vyžaduje velkorysou a věrnou odpověď. Podívejte se na mladé světce a blahoslavené, kteří s radostí odpověděli na Pánovo volání: na svatou Růženu z Limy, svatého Dominika Savia, svatou Terezii od Dítěte Ježíše, svatého Gabriela od Panny Marie Bolestné, blahoslaveného Carla Acutise, blahoslaveného – brzy svatého – Piera Giorgia Frassatiho a mnoho dalších. Každý z nich žil své povolání jako cestu k plnému štěstí ve vztahu s živým Ježíšem. Když nasloucháme jeho slovu, hoří nám srdce v hrudi (srov. Lk 24,32) a pociťujeme touhu zasvětit svůj život Bohu! A pak chceme objevit, jakým způsobem a jakou formou svého života můžeme opětovat lásku, kterou nám On dává jako první.

Každé povolání, vnímané v hloubi srdce, dává vzniknout odpovědi jako vnitřní hnací síle k lásce a službě, jako zdroji naděje a lásky, a ne jako snaze o sebezprosažení. Povolání a naděje se tedy prolínají v Božím plánu pro radost každého muže a každé ženy, kteří jsou v první osobě povolání obětovat svůj život pro druhé (srov. apošt. exhortace *Evangelii gaudium*, 268). Je mnoho mladých lidí, kteří se snaží poznat cestu, na niž je Bůh volá: někteří rozpoznávají – často s údivem – povolání ke kněžství nebo k zasvěcenému životu; jiní objevují krásu povolání k manželství a k rodinnému životu, stejně jako k angažovanosti pro společné dobro a ke svědectví o víře mezi kolegy a přáteli.

Každé povolání je ožíváno nadějí, která se promítá do důvěry v Prozřetelnost. Ve skutečnosti je pro křesťana naděje více než jen lidský optimismus; je to spíše jistota zakořeněná ve víře v Boha, který působí v historii každého člověka. A tak povolání dozrává skrze každodenní závazek věrnosti evangeliu, v modlitbě, v rozlišování a ve službě.

Drazí mladí, naděje v Boha nezklame, protože On vede každý krok těch, kdo se mu svěřují. Svět potřebuje mladé lidi, kteří jsou poutníky naděje, odvážně zasvěcují svůj život Kristu a jsou plní radosti ze samotné skutečnosti, že jsou jeho učedníky-misionáři.

Rozpoznávání své cesty za povoláním

K objevení vlastního povolání dochází na cestě rozlišování. Tato cesta není nikdy osamocená, ale rozvíjí se uprostřed křesťanského společenství a společně s ním.

Drazí mladí, svět vás tlačí k unáhleným rozhodnutím, k tomu, abyste své dny naplnili hlukem, a brání vám tak prožívat ticho otevřené Bohu, který promlouvá k vašemu srdci. Mějte odvahu zastavit se, naslouchat sami sobě a ptát se Boha, o čem pro vás sní. Ticho modlitby je nepostradatelné, aby ste mohli „číst“ Boží volání ve své historii a svobodně a vědomě na ně odpovídat.

Když se usebereme, umožní nám to pochopit, že všichni můžeme být poutníky naděje, pokud učiníme svůj život darem, zvláště ve službě těm, kteří žijí na materiální a existenciální periferii světa. Kdo naslouchá Bohu, který povolává, nemůže ignorovat výkřik tolika bratří a sester, kteří se cítí vyloučení, zranění a opuštěni. Každé povolání se otevírá posláním být Kristovou přítomností tam, kde je nejvíce potřeba světla a útěchy. Zejména věřící laici jsou povoláni být „solí, světlem a kvasem“ Božího království prostřednictvím své sociální a profesní angažovanosti.

Doprovázení na cestě za povoláním

V tomto horizontu by se pastorační pracovníci a pracovníci v oblasti povolání, zejména duchovní doprovázející, neměli obávat doprovázení mladých lidí s nadějí a trpělivou důvěrou v božskou pedagogiku. Jde o to být pro ně lidmi schopnými naslouchat a s úctou přijímat; lidmi, kterým mohou důvěřovat, moudrými průvodci, kteří jsou připraveni jim pomáhat a pozorně rozpoznávat Boží znamení na jejich cestě.

Vyzývám proto k rozvíjení péče o křesťanské povolání v různých oblastech lidského života a činnosti a k podpoře duchovní otevřenosti každého člověka vůči Božímu hlasu. Za tímto účelem je důležité, aby vzdělávací a pastorační itineráře poskytovaly odpovídající prostor pro doprovázení k duchovním povoláním.

Církev potřebuje pastýře, řeholníky, misionáře i manžele, kteří umějí říkat Pánu „ano“ s důvěrou a nadějí. Povolání není nikdy pokladem, jenž zůstává uzavřen v srdci, ale roste a sílí ve společenství, které věří, miluje a doufá. A protože nikdo nemůže na Boží volání odpovědět sám, všichni potřebujeme modlitbu a podporu našich bratří a sester.

Drazí, církev je živá a plodná, když rodí nová povolání. A svět hledá, často nevědomky, svědky naděje, kteří svým životem hlásají, že následování Krista je zdrojem radosti. Neustávejme proto v prosbách k Pánovi o nové dělníky pro jeho žně a budme si jisti, že nás stále s láskou volá.

Drazí mladí, svěřuji vaše následování Pána přímělově Panny Marie, Matky církve a povolání. Kráčejte vždy jako poutníci naděje po cestě evangelia! Doprovázím vás svým požehnáním a prosím vás, abyste se za mě modlili.

Řím, Poliklinika Gemelli 19. března 2025

FRANTIŠEK